

De verontschuldigen

Er werd in gelijkenissen gesproken

“En Hij leerde hun vele dingen in gelijkenissen, en Hij zeide tot hen in zijn onderwijs” Markus 4:2.

Gelijkenis: (parabole) een voorbeeld waardoor een leerstelling of een voorschrift wordt toegelicht; een vertelling, verzonnen maar in overeenstemming met de wetten en gebruiken van het menselijk leven

Leer/onderwijs: dat wat onderwezen wordt.

“Een ieder, die verder gaat en niet blijft in de leer van Christus, heeft God niet; wie in die leer blijft, deze heeft zowel de Vader als de Zoon” 2 Johannes 1:9.

Wat aan de gelijkenis vooraf ging:

Jezus werd uitgenodigd in het huis van één van de hoofden van de Farizeën (Lukas 14:1-6)

Omdat Hij bemerkte dat de genodigden de eerste plaats uitkozen sprak hij de gelijkenis van de hoogste en de laagste plaats (Lukas 14:7-11).

“Hoe kunt gij tot geloof komen, gij, die eer van elkander behoeft en de eer, die van de enige God komt, niet zoekt?” Johannes 5:44.

Het gesprek met de man die Jezus had uitgenodigd (Lukas 14:12-14)

Jezus zegt hem om bij het aanrichten van een maaltijd niet zijn vrienden, broeders, verwanten of rijke burens uit te nodigen, want die zouden op hun beurt u ook kunnen uitnodigen en hij zou daardoor terugbetaling ontvangen (12)

Bij het aanrichten van een gastmaaltijd zegt Jezus hem om bedelaars, misvormden, lammen en blinden uit te nodigen (13)

“En gij zult zalig zijn, omdat zij niets hebben om u terug te betalen. Want het zal u terugbetaald worden bij de opstanding der rechtvaardigen” Lukas 14:14.

Vrienden, broeders, verwanten en rijke burens werden door hen uitgenodigd in de sfeer van zelfzucht, entertainment en hoogmoed. Het was beter om de zwakkere klassen van de maatschappij verder te helpen, omdat zulk Gode welgevallig is. (vgl Johannes 7:45-52). Dezen zouden hem niet kunnen terugbetalen en daardoor zou de gast laten zien dat hij het niet voor zichzelf doet, maar voor God (Matteus 6:1-18). De onzelfzuchtige en barmhartige gelovige zal zijn beloning ontvangen in de opstanding van de rechtvaardigen.

* Door de voorzienigheden in onze maatschappij komen deze woorden minder tot hun recht in ons begrip. De zwakkeren genieten veel steun en extralegale voordelen in onze maatschappij, in tegenstelling tot de zwakkeren in Jezus' dagen.

De gelijkenis van de verontschuldigen (Lukas 14:15-24)

Toen iemand van de gasten dat hoorde, zei hij tot Jezus ‘Zalig wie brood eten zal in het Koninkrijk Gods’ (15)

Jezus zei dat iemand een grote maaltijd aanrichtte en velen uitnodigde (16)

Hij zond zijn slaaf uit tegen het uur van de maaltijd om tegen de genodigde te zeggen dat ze moesten komen omdat het gereed was (17)

Zij begonnen zich plots allemaal te verontschuldigen. De eerste zei dat hij een akker had gekocht en deze moest gaan bekijken, ‘ik verzoek u, houd mij voor verontschuldigd’ (18)

Een ander zei dat hij 5 span ossen had gekocht en dat hij deze moest gaan keuren. Ook hij verzocht om te worden verontschuldigd te (19)

Weer een ander zei dat hij een vrouw had getrouwd en daardoor niet kon komen (20)

De slaaf ging terug vertelde zijn heer wat er was gebeurd. De heer werd toornig en gebood zijn slaaf om de straten van de stad af te gaan en om de bedelaars, misvormden, blinden en lammen hier te brengen (21)

De slaaf deed alzo en zei tegen zijn heer dat er nog plaats was (22)

De heer zei tegen de slaaf om de wegen en paden af te gaan en om hen te dwingen om binnen te komen, want het huis moest vol worden (23)

“Want ik zeg u: Niemand van die mannen, welke genodigd waren, zal van mijn maaltijd proeven” Lukas 15:24.

(Deze gast dacht waarschijnlijk dat hijzelf deel zou uitmaken van de maaltijd in het Messiaanse Rijk, maar Jezus gebruikt de gelijkenis om duidelijk te maken dat zij die uitgenodigd waren er niet zouden zijn)

Zij begonnen zich allemaal te verontschuldigen:

Verontschuldiging: een reden die naar voren wordt gebracht als rechtvaardiging om een verzoek af te wijzen, misnoegen vermijden door smeekbede, vergeving vragen, toegeeflijkheid inroepen

- ze toonden hun voorkeur voor tijdelijke dingen die voor hun belangrijker waren dan om naar de maaltijd te gaan.
- ze probeerden zichzelf te rechtvaardigen door aan te tonen dat ze een goede reden hadden om niet te komen.
- het verwerven van wereldse bezittingen hen ervan weerhield om Christus te dienen zoals het hoort
- het onderhouden van wereldse bezittingen en de liefde voor andere dingen hen ervan weerhield om Christus te dienen zoals het hoort
- familiale relaties werden boven Christus worden gesteld (“**Maar hij, die getrouwd is, wijdt zijn zorgen aan aardse zaken, hoe hij zijn vrouw zal behagen, en hij is verdeeld**” 1 Korintiërs 7:33)

Het weigeren van de uitnodiging van de heer was een grote belediging, de andere dingen hadden kunnen wachten. Niemand die de uitnodiging had verworpen zou van het feest kunnen genieten. Ze hadden laten zien dat ze de eer en de zegeningen van de uitnodiging niet waard waren.

Vgl met:

- iemand die zijn belastingbrief niet invult omdat hij te druk bezig was met andere aangelegenheden.
- iemand die beweert niet wakker te kunnen blijven tijdens een preek van 30 minuten, maar wel de hele avond voor de TV kan zitten.
- ...

Wie dan wel werd genodigd:

Dan verwijst Jezus naar hen uit de Joodse gemeenschap die in de plaats zouden worden uitgenodigd, nl zij die als minderwaardig en onheilig werden beschouwd door de leidende klasse.

Omdat er nog plaats over was moesten de slaven de wegen en paden afgaan om mensen te dwingen om tot de maaltijd binnen te gaan (vgl gelijkenis 2 zonen en de gelijkenis van de onrechtvaardige pachters in Matteus 21:28-46;).

Verkondigers van het evangelie roepen mensen op tot geloof in God, bekering van hun zonden, en tot het leiden van een Gode welgevallig leven.

Romeinen 1:16; 2:8-11.

Voorbeelden van hen die zich dmv excuses wilden verontschuldigen:

- Adam en Eva toen ze hun zonden probeerden goed te praten (Genesis 3:12-13)
- Lot toen hij wilde blijven in het veroordeelde Sodom (Genesis 19:19)
- Mozes toen hij niet naar Farao wilde gaan (Exodus 3:1;4:1,10)
- Aaron toen hij het gouden kalf bouwde (Exodus 32:22-24)
- De tien verspieters toen ze het beloofde land niet wilden innemen (Numeri 13:31-33)
- Toen Israel een koning wilde (1 Samuel 8:5)
- Saul om dingen te doen die de priesters toekwamen (1 Samuel 13:11-12)
- Saul toen hij een vijand spaarde waarvan God had geboden om te vernietigen (1 Samuel 15:21)
- Elia toen hij in een grot was weggevlucht (1 Koningen 19:10)
- Felix toen Paulus hem sprak over rechtvaardigheid, ingetogenheid en het toekomstig oordeel (Handelingen 24:25)

Conclusie:

Wie zichzelf verontschuldigd, beschuldigd zichzelf. Zorgen van de wereld, het bedrog van de rijkdom en de begeerten naar het werelds zijn de oorzaken waarom mensen Gods uitnodiging afwijzen. Er is geen enkele reden gerechtvaardigd om het Woord van God af te wijzen.

“**Ziet dan toe, dat gij Hem, die spreekt, niet afwijst**” Hebreënen 12:25.

“**Hebt de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de wereld. En de wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid**” 1 Johannes 2:15-17.

Openbaring 22:11-17.